

Indgrib i det økonomiske Liv, egnet til at bringe dets frie Udvikling i Fare“, er dermed hævdet, idet det foreslaaede Udvalg i enhver Henseende er uafhængigt af Regeringen og Overtrædelser kun kan paatales ved Domstolene paa tilsvarende Maade som i Lovene om Aftaler, om Køb, om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse og om Erhvervs- og Arbejdsfrihed.

Vi har under Udvalgsbehandlingen først og fremmest ladet os det være magtpaaliggende at give *Erhvervslivets Organisationer* i videst muligt Omfang Adgang til at yde *positiv* Medvirkning til Lovforslagets Udarbejdelse, og en Række Erhvervsorganisationer har ydet saadan positiv Indsats.

Det er lykkedes at gennemføre en Del af de fra Erhvervenes Side fremsatte Ønsker; men paa alle Omraader har dette ikke kunnet opnaas, blandt andet ogsaa fordi der fra det konservative Mindretals Side har været vist en forsvindende Interesse for disse dog for Erhvervslivet ikke betydningsløse Spørgsmaal. Venstre havde som eventuel Ændring optaget et Forslag om, at Aftaler om Tjenesteydelser af væsentlig Betydning skulde falde ind under Loven; et Ønske herom var fremsat fra Erhvervsiden (jfr. Bilag 1 og 2); men som Betingelse for at gaa over til denne Bestemmelse krævede man fra Regeringspartierne Side, at Ændringen skulde begrænses til kun at ramme de *selvstændige erhvervsdrivende*, og da Venstre ikke kan gaa med til en Lovgivning, der klassesdeler Folket, har denne Bestemmelse maattet opgives. Ønsket om at gøre Sø- og Handelsretten til første Instans (jfr. Bilag 2 og 3) har været fremsat fra Erhvervenes Side. Men dertil har der ikke kunnet naas fornøden Tilslutning, ej heller fra Ministeren.

Vi fastslaar med Tilfredshed, at hele Systemet i det foreliggende Forslag er ført ind paa det rene Domsprincip; ogsaa i denne Henseende er det lykkedes Venstre at gennemføre Ønsker, der har været stærkt fremme fra Erhvervslivets Side. Og Venstre ser for sit Vedkommende en Betyggelse i, at dette Lovforslag i sine

Principper nøje følger Principperne i Erhvervs- og Arbejdsfrihedsloven — en Lov, der har virket efter sit Formaal.

Et *Mindretal* (Lange og Schovelin) vil ikke miskende, at de stillede Ændringsforslag i enkelte Henseender gør Lovforslaget en Smule mindre utaaleligt, en Smule mindre skadeligt — som de jo ogsaa stemmer med enkelte af de fra Erhvervsorganisationernes Side fremsatte Henstillinger. Om samtlige disse gælder det imidlertid, at de er fremsat under Situationens Tvang og altsaa er af rent *subsidiær* Beskaffenhed. *Principalt* er man fra hele Erhvervslivets Side gaaet afgjort imod enhver Lovgivning paa dette Omraade. Saaledes hedder det i *Industriraadets* sidste Henvendelse, at det er Raadets Standpunkt, at „Nødvendigheden af en Trustlovgivning maa være godtgjort, inden en saadan Lovgivning iværksættes — og principielt maa vi *fastholde* dette Standpunkt.“ Og *efter* Henstillingerne om visse Ændringer i Forslaget gentages det til sidst, „at Industriraadets anser en Lovgivning som den omhandlede for at være ganske upaakrævet“, og man „derfor henstiller, at en saadan Lov ikke gennemføres“. Og hvorfor? „Fordi vi frygter for, at Loven vil medføre Mistænkeliggørelse og Uro omkring bestaaende Erhvervsvirksomheder til Skade for Næringslivets frie Udvikling og ikke til virkelig Nytte for nogen Forbrugerinteressser.“ Paa lignende Maade har *den danske Handelsstands Fællesrepræsentation* protesteret mod Lovforslagets Gennemførelse, og i *Grosserer-Societetets Komité's* Henvendelse af 21. ds. henvises der til denne Protest „ud fra den Betragtning, at en Lovgivning paa dette Omraade ikke er nogen Samfundsnødvendighed i vort Land, men derimod egnet til at skade Erhvervslivet i dets naturlige Udvikling. Dette Standpunkt har Organisationerne ikke fraveget, og det maa saaledes staa Lovgivningsmagten klart, at en Vedtagelse af det foreliggende *Lovforslag* sker *imod* Erhvervenes (o: Handelens, Haandværkets og Industriens) Ønsker“. Ganske